

Marek Bednarek

Radłowice, gm. Domaniów, woj.
wrocławskie. Stanowisko 8

Informator Archeologiczny : badania 20, 79

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Odsłonięto powierzchnię 50 m², lokalizując kilka obiektów osadowych.

Na bliższą uwagę zasługuje obiekt nr 24, odsłonięty na głębokości 130 cm, który w górnych partiach charakteryzował się kształtem zbliżonym do owalu o wym. 4,60 x 3 m. Partię przydenną stanowiło natomiast 5 kolistych płytkich jam o średnicy ok. 80 cm i prostym dnem. Wraz z jamami posłupowymi tworzyły one okrąg o średnicy 3 m. W wypełniku obiektu znajdowała się przede wszystkim ceramika grubościenna zdobiona płaskimi guzkami. Bezpośrednio nad jedną z jam posłupowych związaną z tym obiektem natrafiono na ufnikatową na naszych ziemiach brązową zapinkę zbliżoną do typu MBischwil.

Ponadto wyeksplorowano zachodnią część wypełnika chaty badanej w 1984 r. /obiekt 21/. Odsłonięto jamy posłupowe funkcjonalnie a nią związane oraz palenisko /obiekt 23/ o średnicy 160 cm z nieregularnie ułożonych przepalonych i rozkruszonych kamieni. Pomiedzy nimi odkryto rozdrobnione kości zwierzęce, ułamki polepy i niesbyt liczne fragmenty ceramiki.

Pozyskane materiały pozwalają łączyć odsłoniętą część osady z kulturą puchowską. Użytkowana była ona od LT Cz, na co wskazuje wspomniana wyżej zapinka po wczesny okres wpływów rzymskich. Jedynie jeden z badanych w tym roku obiektów /nr 23/ należy odnieść do okresu średniowiecza.

RADŁOWICE, gm. Domaniów
woj. wrocławskie
Stanowisko 8

Uniwersytet Wrocławski
Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Marek Bednarek. Finansowano z problemu RP III.36. Czwartry sezon badań. Osada z okresu lateńskiego. Ślady osadnictwa ludności kultury lużyckiej.

Badania w 1986 r. były wznowieniem wcześniejszych wykopalisk przeprowadzonych w latach 1964-1965 i 1968. Badano peryferyjną południowo-zachodnią część osady, datowaną na okres przedrzymski. Założono dwa wykopy o łącznej powierzchni 55,5 m². Pod warstwą orną wystąpiła jednolita pod względem zabarwienia warstwa kulturowa, w której nie stwierdzono jakichkolwiek śladów zabudowy z interesującego nas okresu. Masowo wystąpiła jedynie ceramika celtycka i przeworska. Na tle calca natrafiono na fragment jamy należącej do ludności kultury lużyckiej.

Najliczniejszą grupą zabytków zebraną w czasie badań była ceramika. Ceramikę celtycką toższą na kole oraz nieliczne fragmenty naczyń grafitowych wstępnie datować możemy na środkowy okres lateński /CI/. Ceramikę przeworską możemy wstępnie datować na okres przedrzymski, m.in. wystąpiły liczne fragmenty wylewów z facetowanymi krawędziami.

RĄTY, gm. Somorino
woj. gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mirosław Fudziński przy współdziałaniu mgr Ewy Kurylak z MAiE w Łodzi. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ludności kultury wachodniopomorskiej z wczesnego i środkowego okresu lateńskiego.

Stanowisko zlokalizowane jest na Pojezierzu Kaszubskim, w rejonie jezior Raduńskiego i Ostrzyckiego. Obszar ten we wczesnej epoce żelaza tworzył mikroregion o dużej gęstości osadnictwa. Badany obiekt położony jest na południowo-wschodnim stoku dużego wzniesienia opadającego w kierunku cieku wodnego.

Badania ratownicze przeprowadzono w 1984 r., wyeksplorowano 2 groby, jeden zawierający dwie popielnice i drugi całkowicie zniszczony. W 1986 r. przeprowadzono systematyczne badania wykopaliskowe. Objęły one teren ok. 1000 m². Odkryto łącznie 28 obiektów, w tym: 8 grobów skrzynkowych, 6 zniszczonych grobów skrzynkowych, 5 palenisk, 2 skupiska ceramiki, 5 skupisk kamieni i 2 konstrukcje kamiennie. Groby skrzynkowe od jednostkowych /obiekty XXIV i XXV/ po wielopopielnicowe /obiekt XVII 8 popielnic, XXX 6 popielnic/. Groby zniszczone zawierały między pozostałościami skrzyni grobowych fragmenty popielnic, pokryw, mis i przepalone kości ludzkie. W paleniskach wystąpiły nieliczne fragmenty ceramiki. Niewyjaśniona jest funkcja odkrytych skupisk kamieni. Jedynie obiekt XIV zawierający wyłącznie płaskie duże płyty kamienne mógł być magazynem surowca do budowy skrzyni grobowych. Zawierały one również nieliczne fragmenty ceramiki. Wokół zniszczonego grobu skrzynkowego /obiekt XXVIII/ odkryto w odległości 1,5 m zachowany na długości 4,5 m krąg kamienny zbudowany z małych kamieni polnych. Odkryto w nim liczne fragmenty ceramiki. Obiekt XXIX, był to krąg kamienny o średnicy ponad 2 m, zbudowany z dużych polnych kamieni. Wewnątrz znaleziono fragmenty ceramiki i przepalone kości ludzkie. Przypuszczalnie było to miejsce ciałopalenia.

Dokumentacja i materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.